

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ומה כתב שלמטה שלזכותן של ישראל אינו נמחק - כתב שלמעלה לא כל שכן?	רבי אסי: דרש רבי שילא איש כפר תמרתא:												טז.
(אסתר ו') לא נעשה עמו דבר, אמר רבא: לא מפני שאהבין את מרדכי, אלא מפני ששונאים את המן.	[רבא]												טז.
(אסתר ו') הכין לו													טז.
לו הכין.	תנא:												טז.
ועשה כן למרדכי													טז.
אמר ליה: מנו מרדכי? - אמר ליה: (אסתר ו') היהודי, - אמר ליה: טובא מרדכי איכא ביהודאי. - אמר ליה: (אסתר ו') היושב בשער המלך. - אמר ליה: סגי ליה בחד דיסקרתא, אי נמי בחד נהרא - אמר ליה: הא נמי הב ליה, אל תפל דבר מכל אשר דברת													טז.
ויקח המן את הלבוש ואת הסוס,													טז.
אזל אשכחיה דיתבי רבנן קמיה, ומחוי להו הלכות קמיצה לרבנן. כיון דחזויה מרדכי דאפיק לקבליה, וסוסייה מיהד ביידיה, מירתת. אמר להו לרבנן: האי רשיעא למיקטל נפשי קא אתי, זילו מקמיה די לא תכוו בגחלתו. בההיא שעתא נתעטף מרדכי וקם ליה לצלותא, אתא המן וייתיב ליה קמיהו ואוריך עד דסליק מרדכי לצלותיה. אמר להו: במאי עסקיתו? - אמרו ליה: בזמן שבית המקדש קיים, מאן דמנדב מנחה מייתי מלי קומציה דסולתא ומתכפר ליה, אמר להו: אתא מלי קומצי קמחא דיכוכו, ודחי עשרה אלפי ככרי כספא דידי. - אמר ליה: רשע עבד שקנה נכסים - עבד למי, ונכסים למי?													טז.
אמר ליה: קום לבוש הני מאני, ורכוב האי סוסיא, דבעי לך מלכא. - אמר ליה: לא יכלנא עד דעיילנא לבי בני ואשקול למויאי, דלאו אורח ארעא לאשתמושי במאני דמלכא הכי. שדרה אסתר ואסרתינהו לכולהו בי בני, ולכולהו אומני. עייליה איהו לבי בני, ואסחיה, ואזיל ואייתי זוזא מביתיה, וקא שקיל ביה מזויה. בהדי דקא שקיל ליה אינגד ואיתנה. אמר ליה: אמאי קא מתנחת? - אמר ליה: גברא דהוה חשיב ליה למלכא מכולהו ברבבויה, השתא לישויה בלאני וספר? - אמר ליה: רשע ולא ספר של כפר קרצום היית?													טז.
המן ספר של כפר קרצום היה עשרים ושתיים שנה.	תנא:												טז.
בתר דשקלינהו למוזיה לבשניהו למאניה, אמר ליה: סק ורכב. - אמר ליה: לא יכלנא, דכחישא חילאי מימי תעניתא. גחין וסליק. כי סליק בעט ביה. - אמר ליה: לא כתיב לכו (משלי כ"ד) בנפל איבך אל תשמח? -													טז.
(אסתר ו') ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו.													טז.
כי הוה נקיש ואזיל בשבילא דבי המן חזיתיה ברתיא דקיימא אאיגרא. סברה: האי דרכיב - אבוה, והאי דמסגי קמיה - מרדכי. שקלה עציצא דבית הכסא ושדיתיה ארישא דאבוה. דלי עיניה וחזות דאבוה הוא, נפלה מאיגרא לארעא ומתה.													טז.
והיינו דכתיב וישב מרדכי אל שער המלך אמר רב ששת: ששב לשקו ולתעניתו. והמן נדהא אל ביתו אבל וחפוי ראש, אבל - על בתו, וחפוי ראש - על שאירע לו.													טז.
ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו וגו'													טז.
קרי להו אהביו וקרי להו חכמי. - אמר רבי יוחנן: כל האומר דבר חכמה, אפילו באומות העולם - נקרא חכם.	[רבי יוחנן]												טז.
אם מזרע היהודים מרדכי וגו'													טז.
אמרו ליה: אי משאר שבטים קאתי - יכלת ליה, ואי משבט יהודה ובנימין ואפרים ומנשה - לא יכלת ליה. יהודה - דכתיב (בראשית מ"ט) ידך בערף איבך, אינך - דכתיב בהו (תהלים פ') לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך.													טז.
(אסתר ו') כי נפל תפול לפניו, דרש רבי יהודה בר אלעאי: שתי נפילות הללו למה? אמרו לו: אומה זו משולה לעפר ומשולה לכוכבים. כשהן יורדין - יורדין עד עפר, וכשהן עולין - עולין עד לכוכבים.	[דרש רבי יהודה בר אלעאי]												טז.
(אסתר ו') וסריסי המלך הגיעו ויבהלו													טז.
מלמד שהביאוהו בבהלה.													טז.
כי נמכרנו אני ועמי וגו' כי אין הצר שוה בנזק המלך.													טז.
אמרה לו: צר זה אינו שוה בנזק של מלך: איקני בה בושתי - וקטלה, השתא איקני בדידי - ומבעי למקטלי.													טז.
ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה													טז.
ויאמר ויאמר למה לי?													טז.
בתחלה על ידי תורגמן, כיון דאמרה ליה: מדבית שאול קאתינא - מיד ויאמר לאסתר המלכה.	רבי אבהו:												טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה אמר רבי אלעזר: מלמד שהיתה מחווה כלפי אחשורוש, ובא מלאך וסטר ידה כלפי המן.												■	◇		
והמלך קם בחמתו וגו' והמלך שב מגנת הביתן													■	◇	
מקיש שיבה לקימה, מה קימה בחימה - אף שיבה בחימה, דאזל ואשכח למלאכי השרת דאידימו ליה כגברי וקא עקרו לאילני דבוסתני, ואמר להו: מאי עובדייכו? אמרו ליה: דפקדינן המן.													■	◇	
אתא לביתה - והמן נפל על המטה													■	◇	
נפל? נפל מיבעי ליה													?		
מלמד שבא מלאך והפילו עליה. אמר: ויי מביתא ויי מברא. ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית.	רבי אלעזר:												!	◇	
ויאמר חרבונה וגו' אמר רבי אלעזר: אף חרבונה רשע באותה עצה היה, כיון שראה שלא נתקיימה עצתו - מיד ברח, והיינו דכתיב (איוב כ"ו) וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח.	[רבי אלעזר]												■	◇	
וחמת המלך שככה														■	◇
שתי שכיכות הללו למה?														?	
אחת של מלכו של עולם ואחת של אחשורוש														!	◇
אחת של אסתר ואחת של ושתי.	ואמרי לה:													!	◇
(בראשית מ"ה) לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן... וחמש חליפות														■	◇
אפשר דבר שנצטער בו אותו צדיק יכשל בו?														?	
בשביל משקל שני סלעים מילת שהוסיף יעקב ליוסף משאר אחיו - נתגלגל הדבר, וירדו אבותינו למצרים.	דאמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:													■	◇
רמז רמז לו, שעתידין בן לצאת ממנו שיצא - מלפני המלך בחמשה לבושי מלכות, שנאמר ומרדכי יצא בלבוש מלכות תכלת וגו'.	רבי בנימין בר יפת:													!	◇
(בראשית מה) ויפל על צוארי בנימן אחיו														■	◇
כמה צוארין הוו ליה לבנימין?														?	
בכה על שני מקדשים שעתידין להיות בחלקו של בנימן, ועתידין ליחרב.														!	◇
ובנימן בכה על צואריו														■	◇
בכה על משכן שילה שעתידי להיות בחלקו של יוסף, ועתידי ליחרב.														■	◇
(בראשית מ"ה) והנה עניכם ראות ועיני אחי בנימין. אמר רבי אלעזר, אמר להם: כשם שאין בלבי על בנימן אחי שלא היה במכירתו - כך אין בלבי עליכם.	[רבי אלעזר]													■	◇
כי פי המדבר אליכם														■	◇
כפי - כן לבי.														■	◇
(בראשית מ"ה) ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים.														■	◇
מאי מטוב מצרים?														^	
שלח לו יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו.	רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר:													!	◇
(בראשית נ') וילכו גם אחיו ויפלו לפניו, אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר: היינו דאמרי אינשי: תעלא בעידיניה סגיד ליה.	[רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר]													■	◇
תעלא? מאי בצירותיה מאחווה?														?	
אלא, אי איתמר הכי איתמר:														■	◇
(בראשית מ"ז) וישתחו ישראל על ראש המטה, אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר: תעלא בעידיניה סגיד ליה.	[רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר]													■	◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
(בראשית ב') וינחם אותם וידבר על לבם אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר: מלמד שאמר להם דברים שמתקבלין על הלב: ומה עשרה נרות לא יכלו לכבות נר אחד - נר אחד היאך יכול לכבות עשרה נרות?	[רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר]												■ ◇
(אסתר ח') ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, אמר רב יהודה: אורה - זו תורה, וכן הוא אומר (משלי ו') כי נר מצוה ותורה אור. שמחה - זה יום טוב, וכן הוא אומר (דברים ט"ו) ושמחת בהגך, ששון - זו מילה, וכן הוא אומר (תהלים קי"ט) שש אנכי על אמרתך ויקר - אלו תפלין, וכן הוא אומר (דברים כ"ח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך	[רב יהודה]												■ ◇
אלו תפלין שבראש.	ותניא, רבי אלעזר הגדול:												■ ◇
ואת פרשנדתא וגו' עשרת בני המן, אמר רב אדא דמן יפו: עשרת בני המן ועשרת - צריך למימרינהו בנשימה אחת. מאי טעמא - כולו בהדי הדדי נפקו נשמתיהו.	[רב אדא דמן יפו]												■ ◇
וי"ו דויזתא צריך למימתחא בזקיפא כמורדיא דלברות. מאי טעמא? - כולו בהד זקיפא אודקיפו.	רבי יוחנן:												■ ◇
כל השירות כולן נכתבות אריח על גבי לבנה ולבינה על גבי אריח, חוץ משירה זו ומלכי כנען, שאריח על גבי אריח, ולבינה על גבי לבנה. מאי טעמא? שלא תהא תקומה למפלתן.	רבי חנינא בר פפא: דרש רבי שילא איש כפר תמרתא:												■ ◇
ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים, אמר רבי אבהו: מלמד שבא מלאך וסטר על פיו.	[רבי אבהו]												■ ◇
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר													■ ◇
אמר? אמרה מבעי ליה													■ ?
אמרה לו: יאמר בפה מה שכתוב בספר.	רבי יוחנן:												■ ! ◇
דברי שלום ואמת, אמר רבי תנחום, ואמרי לה אמר רבי אסי: מלמד שצריכה שרטוט כאמיתה של תורה.	[רבי תנחום, ואמרי לה אמר רבי אסי]												■ ◇
ומאמר אסתר קים													■ ◇
מאמר אסתר - אין, דברי הצומות - לא?													■ ? ◇
דברי הצומות ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה.	רבי יוחנן:												■ ! ◇
כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו													■ ◇
לרוב אחיו - ולא לכל אחיו, מלמד: שפירשו ממנו מקצת סנהדרין.													■ ◇
גדול תלמוד תורה יותר מהצלת נפשות. דמעיכרא השיב ליה למרדכי בתר ארבעה ולבסוף בתר חמשה. מעיקרא כתיב (עזרא ב') אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן, ולבסוף כתיב (נחמיה ו') הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן.	רב יוסף:												■ ◇
גדול תלמוד תורה יותר מבנין בית המקדש, שכל זמן שברוך בן נריה קיים - לא הניחו עזרא ועלה.	רב ואיתימא רב שמואל בר מרתא:												■ ◇
גדול תלמוד תורה יותר מכבוד אב ואם, שכל אותן שנים שהיה יעקב אבינו בבית עבר לא נענש.	רבה אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא:												■ ◇